

Robert de Hoog, jong en succesvol

'Ik vind falen

Robert de Hoog (27) begon zijn carrière met een knaller: hij zat nog op de toneelschool toen hij een Gouden Kalf won voor zijn hoofdrol in de film *Skin*. Vanaf deze week schittert de acteur in de nieuwe dramaserie *Catch*. 'Mijn personage radicaliseert, dat is interessant om te spelen.'

TEKST: ERNEST MARX, BEELD: PATRICK HARDERWIJK/HH, KRO-NCRV

Helemaal honderd procent voelt acteur Robert de Hoog (27) zich vandaag niet. Hij hikt tegen een verkoudheid aan. 'Ik heb best wat intensieve dagen achter de rug, dus dan ben je waarschijnlijk iets vatbaarder voor een griepje.' In de week voorafgaand aan dit interview stond hij op de planken in Parijs. Gisteravond zelfs nog. Hij speelde met Toneelgroep Amsterdam in het prestigieuze Théâtre National de Chaillot. 'In totaal hebben we voor zo'n zesduizend mensen gestaan en het ging erg goed. Dus dat is hartstikke fijn.' De Hoog is sinds mei 2014 in vaste dienst bij dit gerenommeerde gezelschap. Ondanks interessante film- en televisierollen, zoals in de nieuwe dramaserie *Catch*, vanaf deze week op NPO3, heeft Toneelgroep Amsterdam voor hem topprioriteit. 'Toen ik aan de toneelschool begon was dit wat ik uiteindelijk wilde. Hier droomde ik van. Dus ik ben ongelooflijk gelukkig dat ik nu elke dag met regisseur Ivo van Hove en al die fantastische acteurs mag werken.'

helemaal niet erg'

'Catch' is gebaseerd op het verhaal van het liefdesstel Enise en Antonio, dat in februari 2014 plunderend door Nederland trok. Ze kregen 16 en 12 jaar celstraf. Heb je destijds iets van hun rooftocht meegekregen?

'Ik heb het op het *Journal* gezien. Ze pleegden heftige misdaden die op de een of andere manier geromantiseerd werden, waardoor mensen het ook wel weer spannend vonden. Overigens is ons verhaal wel echt een ander verhaal geworden, hoor. In *Catch* is het stel, dat ik samen met Sallie Harmsen speel, op zoek naar hun baby en tegelijkertijd vluchten ze voor de politie. Ze hebben duidelijk andere motieven voor hun misdrijven dan dat echte stel.'

Waarom wilde je deze rol spelen?

'Mijn personage radicaliseert. Dat vind ik interessant om te spelen: na een overtreding wordt hij steeds extremer, tot er uiteindelijk geen weg meer terug is. Voor de rest was *Catch* voor mij echt een experiment. Vooraf hadden we geen idee wat het zou gaan worden, behalve dat de opzet vrij rauw was. Alles is gedraaid met één camera en daarvoor lijkt het op een in scène gezette documentaire. In de serie speelt Maarten Heijmans een reporter die alles vastlegt. Het zijn korte afleveringen van zo'n twintig minuten. We mochten het script nog op de set aanpassen, dus we waren overal nogal vrij in. In het begin was ik huiverig, omdat het

nog behoorlijk vaag was. Maar dat is ook spannend. Naast mijn werk bij Toneelgroep Amsterdam gun ik het mezelf dat ik, nu ik nog jong ben, allerlei dingen mag uitproberen. Ik vind falen ook helemaal niet erg. Als ik een keer een slechte recensie krijg, jammer dan. Daar moet je mee leren omgaan. Vooraf kun je nooit weten hoe goed iets wordt. Misschien kijken er straks wel 800.000 mensen naar *Catch*.'

Kom je uit een artistiek nest?

'Totaal niet. Mijn vader was advocaat en werkt nu op een universiteit. Mijn moeder heeft een eigen bedrijf en begeleidt kinderen die moeite hebben met leren. Artisticiëit zit bij mij niet in de genen. Maar mijn ouders hebben me hierin wel altijd gesteund. Ik was een vrij druk kind en zij dachten: misschien moet hij toneel gaan spelen, dan kan hij zijn ei kwijt.'

Je zat nog op de toneelschool toen je de hoofdrol speelde in 'Nova Zembla'. Sterker, met jouw speelfilmdebuut 'Skin' won je een Gouden Kalf. Hoe goed is dat voor het zelfvertrouwen van een jonge acteur?

'Niet zo. Althans, bij mij niet. Natuurlijk is

het een ontzettende eer. Je zit in een roes als je met je eerste film de belangrijkste filmprijs van Nederland wint. Zo bizar. Maar er wordt daarna wel iets van je verwacht en er wordt aan je getrokken. Dat moet je maar net aankunnen. Ik ben er voor mijn gevoel best goed mee omgegaan, want ik wilde per se op de toneelschool blijven en me verder ontwikkelen. Maar het was wel moeilijk. Er is een donkere kant die aan je trekt, waardoor je naast je schoenen kunt gaan lopen. Dat is bij mij ook wel gebeurd. Als je succes hebt en iedereen lovend over je is, raak je daaraan gewend. Op een gegeven moment dacht

ik ook: waarom zou ik nog om negen uur 's ochtends op de grond gaan rollen op de toneelschool? Ik moet morgen filmen! Ik speel de hoofdrol! Je raakt verwend. Uiteinde-

lijk heb ik ervan geleerd. Ik moest er ook nog gewoon achter komen wie ik zelf was. Ik moest nog volwassen worden.'

'De serie *Catch* is voor mij echt een experiment'

Ben je dat nu?

'Eigenlijk ben ik nog steeds zoekende. We leven in een wereld vol social media, waarin we ons steeds tot anderen moeten verhouden. Er is zo'n continue stroom van informatie. Wanneer komt iemand tegen-

PROFIEL

NAAM: Robert de Hoog

GEBOREN: 18 november 1988, Alphen aan den Rijn

PRIVÉ: Vrijgezel

CARRIÈRE: Als De Hoog net op de toneelschool in Amsterdam zit, wint hij een Gouden Kalf met zijn debuutfilm *Skin* (2008) en wordt hij genomineerd voor een Emmy Award. De acteur speelde de hoofdrol in de film *Nova Zembla* van Reinout Oerlemans en werkte mee aan Steven Spielberg's *War horse*. Daarnaast was hij te zien in tv-series als *Feuten*, *Van God los* en *Heer & meester*. In december 2013 debuteerde hij bij Toneelgroep Amsterdam, waar hij sinds twee jaar in vaste dienst is. De Hoog is vanaf deze week te zien in de serie *Catch* en hij speelt in de film *De helleveeg*, die vanaf 24 maart in de bioscoop draait

Als je alleen reist, maak je wel sneller contact met anderen, toch?

'Nee. Ik ben sowieso een vrij gesloten persoon. Dat is ook een les die ik heb geleerd: ik zou meer de wereld in moeten stappen. Ik ga niet veel uit. Ik heb nu aardig wat goede vrienden, maar ik ben altijd erg op mezelf geweest. Prima hoor.

Ik vind het ook geen punt om alleen uit eten te gaan. Afgelopen week nog, in Parijs. Op een gegeven moment trok iedereen zijn eigen plan om zich rustig voor te bereiden op de voorstelling. Ik ben naar een restau-

rant gegaan. Dan word je door de andere gasten toch een beetje raar aangekeken. Maar daar voel ik me niet opgelaten door. Je moet toch ook alleen kunnen zijn? Ik ben

dag en nacht met Toneelgroep Amsterdam bezig. Daar ga ik volledig voor en dat betekent dat ik bijna altijd zo'n twintig hartstikke leuke, lieve collega's om

me heen heb. Dat is fijn. Maar ik vind het ook belangrijk om zo nu en dan de confrontatie met mezelf aan te gaan. Ik denk dat ik daar uiteindelijk een beter mens van word.'

● **CATCH. VRIJDAG 21.15 NPO 3**

'Ik zou meer de wereld in moeten stappen'

woordig nou nog echt tot zichzelf? Daarom ga ik soms alleen op reis. Vorig jaar ben ik in mijn eentje in Indonesië geweest. Dat was niet altijd leuk. In de derde week werd het zelfs deprimerend. Ik miste mijn vrienden. Ik werd eenzaam en ging over allerlei dingen nadenken die ik had weggestopt. Waar kwam bijvoorbeeld dat verdrietige gevoel vandaan? Het is soms confronterend om dat te onderzoeken, maar ik kan daar ook van genieten. Uiteindelijk kwam ik met een opgeruimd hoofd thuis.'